

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 80 0 К 020537 11 Кжж
Бања Лука, 17.5.2011. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог М. Ј., због кривичног дјела навођење на овјеравање неистинитог садржаја из члана 381. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби окружног тужиоца из Бијељине, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 020537 10 Кж од 25.01.2011. године, након одржане сједнице трећестепеног вијећа, којој су присуствовали, републички тужилац Бранка Милошевић и бранилац оптуженог, адвокат С. В. из Б., а у одсуству уредно обавијештеног оптуженог, донио је дана 17.5.2011. године

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба окружног тужиоца у Бијељини и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 020537 10 Кж од 25.01.2011. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 020537 10 Кж од 25.01.2011. године, преиначена је првостепена пресуда Основног суда у Бијељини број 80 0 К 020537 10 К од 24.9.2010. године, којом је оптужени М. Ј. оглашен кривим због кривичног дјела навођење на овјеравање неистинитог садржаја из члана 381. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту КЗ РС) и изречена условна осуда, тако да је, на основу члана 298. тачка а) Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст (у даљем тексту ЗКП - Пречишћени текст), ослобођен од оптужбе.

На основу члана 108. став 4. ЗКП - Пречишћени текст, оштећена Ј. Ђ. са имовинскоправним захтјевом, упућена је на парницу, а на основу члана 100. став 1. истог Закона, трошкови кривичног поступка су пали на терет буџетских средстава.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио окружни тужилац из Бијељине, због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи, оптужени огласи кривим и казни по закону.

У писмено поднесеном одговору на жалбу, оптужени је предложио да се жалба окружног тужиоца из Бијељине одбије, као неоснована, и побијана пресуда потврди.

У сједници трећестепеног вијећа Врховног суда Републике Српске, која је одржана у складу са одредбом члана 318. став 4. ЗКП - Пречишћени текст, у одсуству уредно обавијештеног оптуженог, републички тужилац је изложила жалбу окружног тужиоца из Бијељине, остајући код разлога садржаних у образложењу жалбе и приједлога. Бранилац оптуженог је изложио одговор на жалбу, остајући код истог.

Испитујући побијану пресуду у оном дијелу који се побија жалбом, у смислу одредбе члана 320. ЗКП - Пречишћени текст, одлучено је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Приговори изнесени у жалби тужиоца, којима се указује на повреду Кривичног закона, нису основани.

Наиме, оптужени се терети (што одбрана неоспорева), да је критичног дана, административној служби Одјељења... Општине Б., без знања и одобрења Љ. Ђ., поднио захтјев за издавање рјешења о урбанистичкој сагласности на њено име које је лично потписао, па је поменуто Одјељење... на основу тог захтјева донијело рјешење број 02/2-364-412/9 од 14.7.2009. године, којим се даје урбанистичка сагласност Љ. Ђ. из Б. за промјену намјене постојећег стамбено-пословног објекта из породичног у вишепородични, као и надзиђивање поткровља над истим.

Разлоге садржане у образложењу побијане другостепене пресуде за закључак да радње оптуженог за које се терети не представљају елементе кривичног дјела навођење на овјеравање неистинитог садржаја из члана 381. став 1. КЗ РС, овај суд прихвата у цјелости као ваљане.

Ово ради тога што се радња извршења овог кривичног дјела, према законској дефиницији, састоји у довођењу у заблуду надлежног органа да у јавној исправи, записнику или књизи, овјери нешто неистинито што има да служи као доказ у правном саобраћају, а објекат овог дјела су јавне исправе у којима надлежни орган у форми увјерења, потврде или свјedoцбе потврђује постојање (као истините) или непостојање одређене чињенице. Дакле, ово кривично дјело не постоји у случају када је надлежни орган издао јавну исправу на основу проведеног управног поступка у којем је био дужан оцијенити доказе ради утврђивања битних чињеница за њено доношење.

У конкретном случају, наведено рјешење је донио управни орган, Одјељење... Општине Б., како се то правилно закључује у побијаној пресуди, након спроведеног управног поступка и утврђивања правно релевантних чињеница за његово доношење (по одредбама Закона о уређењу простора и

Закона о општем управном поступку), па иако је предметни захтјев за издавање урбанистичке сагласности том органу поднио оптужени без сагласности Љ. Ђ. и на чије име је то рјешење донесено, у његовим радњама нема елемената кривичног дјела навођење на овјеравање неистинитог садржаја из члана 381. став 1. КЗ РС, за које се оптужницом терети.

Слиједом тога, другостепени суд је, правилном примјеном одредбе члана 298. став 1. тачка а) ЗКП - Пречишћени текст, оптуженог ослободио од оптужбе.

Из наведених разлога, овај суд налази да жалба тужиоца није основана, па је примјеном одредбе члана 327. ЗКП - Пречишћени текст, одлучено као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић